

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 46Tk/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320204873
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Posluch
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1320204873.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred samosudcom JUDr. Karolom Posluchom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.11.2020 takto

rozhodol:

D. O., D.. XX.XX.XXXX S. N., H. N. O. A. N., Č. Z., X.. M.Á. Č.. XXXX/XX, H.. Č.. Ú. na S. S. N.,

sa uznáva za vinného , že

v doposiaľ neustálenom čase a dni mesiaca máj 2019 kontaktoval poškodeného A. F., H. N. N., X.. O. Č.. XX, pričom na osobných stretnutiach na doposiaľ neustálených miestach a v neustálených časoch v mesiaci máj 2019 oznámil poškodenému, že príslušníci Národnej kriminálnej agentúry, Prezídia policajného zboru voči jeho osobe vedú viacero trestných stíhaní, a v prípade, že poškodený A. F. nevyplatí sumu 100.000,- Eur, bude voči nemu vykonaný zákrok zo strany vyššie uvedených policajtov a následne bude väzobné stíhaný, na čo poškodený zabezpečil pôžičkami od svojich známych L.. A. W. V. M. D. spoločne sumu 45.000,- Eur, ktorú dňa 28.05.2019 vo výške 40.000,- € a 29.05.2019 vo výške 5.000,- € v podvečerných hodinách odovzdal počas jazdy po Bratislave obvinenému v jeho motorovom vozidle zn. AUDI Q7 I.:N., po odovzdaní tejto hotovosti začal obvinený požadovať vyplatenie zvyšku pôvodne požadovanej sumy, ktorú následne na ďalších osobných stretnutiach s poškodeným upravil na sumu 35.000,- Eur, ako uviedol obvinený je to suma, ktorú musel jeho priamy nadriadený pod prezývku „ uhradiť za poškodeného, aby jeho vyšetrovanie bolo zastavené, pričom obvinený opakovane žiadal a vyhľadával v priebehu mesiacov jún, júl a august roku 2019 stretnutia s poškodeným, na ktorých mu prízvukoval, že musí uhradiť dlžnú sumu 35.000,- Eur, pričom k takému stretnutiu došlo aj vo večerných hodinách dňa 12.09.2019, kedy obvinený spolu s osobou U. G., ktorého obvinený vopred inštruoval, aby sa na stretnutí s poškodeným vydával za príslušníka NAKA, vyzdvihol poškodeného na svojom motorovom vozidle zn. AUDI Q7, I.:N. z parkoviska nachádzajúceho sa v okolí OC Polus v Bratislave na ulici Vajnorskej, kedy počas jazdy od neho požadoval opakovane vyplatenie dlžnej sumy, a v prípade že tak poškodený neurobí, nadriadený obvineného - „ zabezpečí jeho riešenie, teda jeho väzobné stíhanie príslušníkmi národnej kriminálnej agentúry, pričom k stretnutiu poškodeného s obvineným a U. G.Ľ. došlo po ich vzájomnej dohode aj dňa 23.09.2019 v čase okolo 19.30 hod v Bratislave, na ulici Trnavská cesta, neďaleko podniku Brick Beer & Restaurant, kedy obvinený požadoval od poškodeného opätovne doplatenie sumy 35.000,- Eur, k čomu však už nedošlo, nakoľko bol obvinený zadržaný príslušníkmi PZ,

teda

iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a takým činom spáchal značnú škodu,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje :

Podľa § 189 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaného zaväzuje na náhradu škody voči poškodenému A. F., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N., O. XX vo výške 45.000,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného D. O., A. A. F., Z. U. G., L.. A. W., A. Z., O.. M. T., L.. Z. O., N. O., so súhlasom procesných strán prečítal výsluch svedka M. D., oboznámil listinné dôkazy - potvrdenie o zaslaní finančných prostriedkov L.. W., prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky, prepis obrazovo zvukového záznamu, výpis účtu Woodlake, výpis z Obchodného registra spol. Woodlake, dožiadanie SHMU, RT a lustráciu v GP SR na osobu poškodeného a osobné posudky obžalovaného. Súd vykonal aj zvukový záznam predložený poškodeným dňa 12.06.2020.

Po vykonaní uvedených dôkazov ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný D. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania trestného činu, ktorý je mu kladený za vinu. Všetko sa to začalo na jar 2019, stretol sa s poškodeným, začal mu vysvetľovať, že ku koncu roku 2018 si požičal peniaze z firmy Pôžičky a exekúcie. Založil to svojim rodinným domom, pričom musí túto sumu vrátiť, inak príde o dom. Mal tam predkupné právo, z ktorého vyplývalo, že počas 6 mesiacov musí vyplatiť túto sumu, a nehnuteľnosť bude späť jeho. Obžalovaný mu veril, požičal mu sumu 45.000,- €. Po čase sa s ním stretol, chcel vedieť, ako naložil s týmito peniazmi a kedy mu vráti pôžičku. Poškodený mu povedal, že tieto peniaze dal veriteľovi, avšak to nestačí, chcel od obžalovaného aj ďalšiu sumu ako pôžičku. To už odmietol. Nebolo to prvýkrát, čo mu požičiaval nejakú sumu peňazí. Niekedy v lete 2019 začal poškodený tvrdiť, že mu to nevychádza, takže sa nevie dostať k tomu rodinnému domu v Moste pri Bratislave. Začal vymýšľať, aby obžalovaný postúpil svoj rodinný dom v Malinove jeho veriteľovi, aby poškodený neprišiel o možnosť bývania v jeho dome. Obžalovaný mu vysvetlil, že to neprichádza do úvahy, nakoľko tento dom v Malinove bol v tejto dobe už predaný. Poškodený mu na to povedal, že ho stále vidí na internete v predaji, že sa tam chodí pozeráť a nikto tam nebýva. Obžalovaný tento dom predal osobe s prezývkou A.. Stále mu hovoril, že si nemôže dovoliť prísť o ten dom v Moste, nakoľko tam býva so svojou dcérou. Poškodený obžalovanému povedal, že má nejaké problémy, že mu nevie vrátiť peniaze, ale ak mu sprostredkuje stretnutie s policajtom, vie túto sumu zabezpečiť nejakým spôsobom. Povedal, že v rámci obchodov s obchodnými partnermi mu chodili daňové kontroly, ktoré boli vždy v poriadku, ale že v poslednej dobe ich už nerobí Daňový úrad Bratislava 2, ale iné mestá, ako napríklad Martin. Ďalej uviedol, že nová kontrolórka z Daňového úradu naňho vybehla, že jej predkladá falšované daňové podklady. Toto bolo v auguste 2019. V septembri 2019 teda oslovil kamaráta U. G., že potrebuje, aby vystupoval voči poškodenému ako policajt. On s tým súhlasil. Asi 12.9.2019 išiel za poškodeným k Polusu, v krčme ho ubezpečil, že má policajta, ktorého on potrebuje a nech dá obžalovanému peniaze. Poškodený povedal, že najprv sa chce porozprávať s týmto policajtom, tak ho požiadala, nech počká v tej krčme, išiel po U.. Povedal mu, nech si vypočuje poškodeného, nech mu povie, že je policajt, keby sa ho pýtal. Aj s U. išli za poškodeným F., naznačil mu, že splnil, čo od obžalovaného chcel, a že ďalej je to medzi poškodeným a tým policajtom. Odviezli poškodeného domov na Budatínsku do Petržalky, niekde tam, kde je pekárňa. Sľúbil, že na nasledujúci deň, čo bol piatok, resp. najneskôr v pondelok mu peniaze vráti. Potom to prekladal na stredú, stretli sa aj osobne, stále to odkladal. V piatok si volali, sľúbil, že to zabezpečí, aj cez víkend boli v kontakte. Dohodli sa na pondelok 23.9.2019, keď bol obžalovaný zadržaný. Dňa 23.9.2019 si volali, že sa stretnú poobede

za účelom doriešenia situácie. Kontaktoval poškodeného, vtedy mu povedal to, čo je aj nahraté, že časť peňazí pre obžalovaného má, nech príde do Bricku. Keď tam aj s U.Á. prišiel, videl, že nie je sám, že pije pivo s nejakou ženou. Na základe telefonátu do toho podniku prišiel za obžalovaným von poškodený a hovoril mu o nejakom doklade. Obžalovaný si myslel, že ide o doklad na zostávajúcu sumu dlžoby. Vtedy to bolo prvýkrát, čo hovoril o nejakom doklade. V priebehu chvíľky ho zatkli a to je asi všetko čo vie ku skutku. Pokiaľ ide o to, čo sa stalo po skutku, obžalovaný už bol vo väzbe, keď poškodený na neho podal žalobu na Okresný súd Banská Bystrica o vydanie platobného rozkazu za údajnú dlžobu skoro 50.000,- €. Ako dôkazy predložil prevody na osobný účet obžalovaného, prípadne iné doklady o prevzatí peňazí. Dozvedel sa to v januári 2020, s týmto ho chce dostať o ďalšie peniaze. Vie, že oslovil osobu, ktorú on označuje ako A., ide o O. a jednalo sa o ten dom, ktorý mu predal na jar 2019. Poškodený O. cestou nejakej osoby oznámil, že mu ten dom nejakým spôsobom ukradol obžalovaný, že je za to vo väzbe a že mu ho má vrátiť, ak nechce skončiť aj on vo väzbe. V januári 2020 obžalovanému prišiel platobný rozkaz z Okresného súdu Banská Bystrica s tým, že ak by sa neodvolal, príde o ďalšie peniaze. Myslí si, že tento nápad s údajným dlhom mu napadol pri štúdiu spisu, do ktorého často chodil nahliadať. Nikdy nepodnikal s poškodeným, iba keď potreboval peniaze, tak mu požičal, on s nimi potom podnikal a vo februári 2019 mu obžalovaný predal svoju firmu. Pokiaľ ide o časové obdobie, keď mu požičiaval peniaze, naposledy mu požičal v marci alebo v apríli 2019 sumu 45.000,- €, vrátil mu 10.000,- €, dlhuje mu 35.000,- €. Nevie uviesť presné časy z minulosti, poznajú sa asi 20 rokov. Nikdy neuzatvárali nejakú písomnú dohodu alebo zmluvu pri pôžičkách, nikdy by mu nenapadlo v tom čase, že by sponchyboval tieto pôžičky. Spravidla sa nedohodli na úrokoch, niekedy mu dal niečo navyš, neboli to veľké sumy.

Poškodený A. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že on obžalovanému veril, poznali sa dlho, posledné tri roky mu hovoril, že robí na NAKA. Pokiaľ ide o dohodu na stretnutí v reštaurácii Brick, obžalovaný chcel od neho doplatiť sumu 35.000,- €, ktorá mala ísť na zahľadanie jeho údajnej trestnej činnosti. Poškodený nikdy nežiadal, aby za neho bolo niekedy niečo v tejto veci zaplatené. Poškodený obžalovaného nežiadal, aby za neho zaplatil túto sumu 35.000,- €, ktorú od neho následne pýtal. Táto suma sa menila na sumu 35.000,- €, klesla z pôvodných 75.000,- €, resp. 55.000,- €. Svedok G. pri reštaurácii Brick pristúpil k poškodenému zozadu, začal sa mu vyhrážať slovne, že či ho má fyzicky napadnúť, že prečo to nechce zaplatiť. Prvýkrát sa stretli 12.09.2019 pred krčmou U Belasých pri Poluse. Obžalovaný sa poškodeného spýtal, či sa chce stretnúť s A. podriadeným, zamestnancom NAKA. Povedal že OK, môžu sa stretnúť. Oni poškodeného odtiaľ ešte odviezli k jeho rodičom do Petržalky. Obaja sa v aute doňho pustili, bol to taký nátlak, dopĺňali sa. Pokiaľ ide o finančné prostriedky 45.000,- € ktoré odovzdal obžalovanému, požičal si ich. Boli to osoby A. W. V. M. D.. D. mu dal peniaze v hotovosti a W. mu poslal peniaze z firmy. Boli to sumy 11.000,- € a 34.000,- €. Peniaze odovzdal obžalovanému a to tak, že dňa 28.5.2019 sumu 40.000,- € a dňa 29.5.2019 sumu 5.000,- €. Peniaze mu požičali asi deň alebo dva predtým, určite to je v bankových výpisoch. Pod pojmom „doklad“, „papier“, myslel nejaký doklad zo spisu, ktorý sa mal viesť voči jeho osobe, aby mal dôkaz, že sa vedie trestné konanie. W. mu bola zaslaná suma 34.428,68 €, požičiaval mu to cez faktúru, bola to zálohová faktúra. S obžalovaným mal podnikateľské aktivity, stavali rodinný dom, ktorý sa nachádza v Malinove. Bol mu dlžný nejakú sumu, poškodený naňho previedol pozemok na N. ulici v Malinove. Bol to stavebný pozemok. Previedol to naňho na základe zmluvy, ale nedostal žiadnu odplatu. Dohodli sa, že po výstavbe domu ho predajú, bude z toho nejaký zisk, ktorý si rozdelia. Obžalovaný dom predal, poškodený z toho nemal žiadny príjem a pritom ešte prispieval na realizáciu dokončenia tohto domu. Keďže peniaze na dostavbu mu chýbali, tak ešte založil svoj dom v Studenom, ktorý je vedľa domu rodičov obžalovaného a tieto peniaze mu poskytol na dostavbu. Očakával nejaké finančné prostriedky z predaja toho domu v Malinove, do ktorého vložil peniaze. Ten nápad s domom mal v roku 2015. Pozemok na ktorom sa mal postaviť rodinný dom bol evidovaný na poškodeného ako fyzickú osobu. V roku 2015 bol prevedený na obžalovaného. On vystupoval aj ako stavebník pred stavebným úradom. Od firmy Pôžičky a exekúcie si požičal sumu 65.000,- €, založil dom v Studenom. Bolo to tým spôsobom, že previedol na toho človeka, čo mu poskytol peniaze dom a po vyplatení sumy mal predkupné právo. Zmluva bola na 6 mesiacov, úročila sa 4% mesačne, mal vrátiť 90.000,- €. Myslel si, že z predaja domu by tieto peniaze získal. Peniaze nevrátil, nepodarilo sa mu získať zdroj, tak o tento dom prišiel. Písomný doklad o pôžičke 11.000,- € od D. neexistuje. S W. bola vystavená zálohová faktúra na dodávku obalových materiálov. Peniaze vybral v hotovosti, celú čiastku. Peniaze obžalovanému dal na dvakrát, keďže nedokázal vybrať z banky naraz sumu 45.000,- €. Pokiaľ ide o samotné vydieranie, obžalovaný mu hovoril, že pracuje na NAKA, že sú na neho podané dve trestné oznámenia a že treba 100.000,- € pre prokurátora, aby vec zastavil. Hovoril, že do konca mája 2019 treba zaplatiť 50.000,- € a do konca júna 2019 ďalších 50.000,- €. Poškodený bol schopný zohnať z toho polovicu, a to 45.000,- €. Po zaplatení 45.000,- € sa

9.6.2019 stretli v Bricku, kde mu obžalovaný uviedol, že nakoľko v prvej polovici splátky chýbalo 5.000,- €, prokurátor už nechce druhú splátku 50.000,- €, ale navýšenú na 70.000,- €. Počas leta 2019 sa suma menila, obžalovaný každú chvíľu uvádzal inú sumu, chvíľu to bolo aj 10.000,- €. Je možné, že to bolo myslené ako splátka. Na políciu išiel v septembri 2019, zlom bol, keď prišiel za ním človek, ktorý mal zbraň. Nikto mu neporadil podať trestné oznámenie. Žiada, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu vo výške 45 000,- €.

K trom nahrávkam, ktoré dodatočne predložil na súdne konanie ako dôkaz, sa v doplňujúcom výsluchu vyjadril, že nahrávky vznikli dve v máji 2019 a jedna v júli 2019, ich dátumy vzniku sú uložené v ich označení, nie je problém to overiť na počítači. Nahral ich mobilným telefónom HUAWEI. Pokiaľ ide o to, kde boli nahraté, prvú nahrávku si nepamätá, druhá bola pri odovzdávaní peňazí 40.000,- € v aute, a tretiu si tiež presne nepamätá, ale myslí, že v Eurovei v kaviarni. Dôvodom nahrávok bolo, aby potom vedel, čo presne hovorili, nakoľko niekedy ráno bolo niečo povedané a večer to už neplatilo, takže aby mal nejaké dôkazy o dohodách. Osobu, ktorú nahrával, neinformoval, že bude rozhovory nahrávať. Myslí, že nahrávaná osoba nemohla mať vedomosť o tom, že rozhovor nahráva. Bolo to pre jeho osobnú potrebu a na súd to predložil až po výpovedi obžalovaného na súde. V prípravnom konaní ich nepredložil, nakoľko to nepovažoval za dôležité.

Svedok U. G. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa pozná asi sedem rokov, poškodeného osobne predtým nepoznal. Myslí, že obžalovaný mu o ňom hovoril, že je účtovník. Nebavili sa bližšie o tom, aký majú vzťah. Svedok zaregistroval, že si neboli cudzí, mali bližší vzťah. Obžalovaný mu hovoril, že poškodený mu dlží nejaké peniaze, bližšie to nerozoberali. Vie, že obžalovaný staval nejaké domy, myslí, že mal firmu a podnikal sám. Svedok sa stretol s poškodeným dvakrát, pričom druhýkrát ich zadržala polícia. Prvýkrát to bola nejaká krčma pri Poluse, poškodený mal vtedy vypité. Nastúpil dobrovoľne do ich vozidla, odviezli ho do Petržalky. Obžalovaný ho zavolať, či by s ním nešiel za účelom vrátenia peňazí. Asi tri týždne predtým mu hovoril obžalovaný, že poškodený by mu mal vrátiť peniaze, asi 35.000,- €. Nevie aký bol dôvod tohto dlhu. Poškodený ani neprotestoval proti výške dlhu. Vznikla zrejme z ich spolupráce. Obžalovaný mu povedal, aby voči poškodenému vystupoval ako policajt z NAKA. Svedok nikdy nebol príslušníkom PZ. Poškodeného domov viezli na vozidle AUDI Q7, ktoré patrí obžalovanému. Pokiaľ ide o druhé stretnutie, poškodený prisľúbil, že peniaze vráti. Dátum si už nepamätá, ale bolo to asi v pondelok, obžalovaný ho vyzdvihol v Ružinove. Prišli k reštaurácii vedľa Zimného štadióna. Najprv sa rozprávali oni dvaja, nepočul o čom, ale prišlo mu to, že mu peniaze nechce vrátiť, doťahovali sa tam, svedok stál opodiaľ. Potom k nim pristúpil aj on, že prečo nechce poškodený vrátiť dlh, aj zvýšil hlas a vtedy ich zadržali. V ten deň ho obžalovaný oslovil asi tri hodiny pred stretnutím. Stretnúť sa mali s poškodeným okolo 19.00 hod., vie že meškali, prišli okolo 19.30 hod., pričom okolo 20.00 hod. ich zadržali. Pred tým druhým stretnutím aj svedok vystúpil z auta, išiel sa pozrieť, či tam poškodený je, sedel tam s nejakou slečnou. Predpokladá, že obžalovaný mu telefonoval. Pri prvom stretnutí mal pri sebe plynovú zbraň, aby pôsobil ako policajt, nemal žiadne iné označenie PZ. Druhýkrát si už pištoľ nevzal. Vie, že obžalovaný svedkovi spomenul osobu menom „..“, vtedy keď mu povedal, že poškodený mu dlží peniaze, táto osoba mala robiť niekde na polícii, nikdy ho nestretol, nevie či existuje. Nevie už, či mu obžalovaný spomínal A. aj pred prvým stretnutím s poškodeným. Myslí, že aj svedok pred poškodeným spomenul osobu menom A.. Obžalovaný mu povedal, že ak mu poškodený vráti peniaze, dostanem nejakú odmenu, ktorú nekonkretizovali a ani nič nedostal. Medzi prvým a druhým stretnutím s poškodeným bolo asi desať dní. Nevie, či obžalovaný oslovil aj inú osobu, aby mu pomohla v tejto veci. Nevie ako som sa predstavil poškodenému, ale on ako keby vedel, že svedok má byť od polície. Svedok možno aj povedal, že je od A.. Poškodený povedal, že peniaze obžalovanému vráti. Svedok je tu ako neutrálna osoba. Ak to nebolo tak, ako má on vedomosti, tak by sa poškodenému ospravedlnil. Nechcel nikomu ublížiť.

Svedok L.. A. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho poškodený kontaktoval a na osobnom stretnutí uviedol, že je vydieraný a potrebuje požičať peniaze, lebo ak ich nezoženie, tak tí ľudia zariadia, že bude stíhaný a dostanú ho do väzby. Na stretnutiach bol rozrušený, plakal. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa rozhodol, že mu peniaze požičia, čo bolo dňa 27.05.2019 a zaslal mu na účet sumu 34.428 €. Taktiež má vedomosť o tom, že poškodený mal zohnať 45.000 €, pričom zvyšok mu mal požičať niekto iný. Poškodeného stretol až začiatkom októbra 2019, kedy sa ho opýtal na stav pôžičky a ten mu uviedol, že daný človek, teda ten, kto ho vydiera je stíhaný políciou. Faktúru vystavovala spoločnosť Wood Lake. Bola vystavená na základe obchodu. Nepamätá sa, či to bola zálohová faktúra s DPH alebo bez DPH. Časť mu už poškodený vrátil, nevie presne koľko.

Poškodeného pozná trinásť rokov, obchodujú spolu asi päť rokov. Videl na ňom, že je mimo a chcel mu pomôcť. Každých 5 -7 minút plakal. Svedok vystupuje za spol. SALIMA a poškodený za spol. AROTA. S firmou Belvoir neobchodoval. Sumu poslal cez faktúru, bolo to myslené ako pôžička. Poškodený mu doručil obalové materiály za túto sumu. Svedok to posielal na číslo účtu, ktoré mu poskytol poškodený. Doklad je priamo zo SLSP.

Svedok A. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je príslušníkom PZ, v uvedený deň bol v službe pod jednotným velením, malo ísť o zadržanie osôb, myslí, že ohľadom trestného činu vydierania. Boli s kolegom umiestnení v osobnom vozidle neďaleko Zimného štadióna, za hotelom Double Tree By Hilton. Už keď prišli sa zvečerievalo. Po zotmení prišlo veľké čierne vozidlo, ktoré prešlo okolo nich najprv normálnou rýchlosťou, potom sa otočil a prešiel pomaly okolo. A aj sa otočil, ako keby svetlometmi kontroloval zaparkované vozidlá. O niečo neskôr prešla okolo nich osoba spoza hotela smerom k Bajkalskej ulici. Túto osobu neskôr zadržali v rámci zákroku. Vozidlo AUDI Q7 z ich pozície nevideli parkovať, videli ho iba v pohybe. Pokiaľ ide o termín „posvietenia si“, na zaparkované vozidlá, tak tým myslel, že vozidlo sa ako keby otáčalo na neštandardnom mieste a svietilo v určitú chvíľu do zaparkovaných vozidiel. Bolo tam viacero vhodných možností na otočenie vozidla. Z jeho pracovných skúseností mu pripadalo takéto konanie vodiča neštandardné.

Svedkyňa L.. Z. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je matkou obžalovaného. Poškodený si chcel od jej syna požičať väčšiu sumu peňazí, bolo to na jar 2019. Syn sa aj pýtal, čo má robiť a to viackrát. Svedkyňa mu povedala, že to je na jeho rozhodnutí. Dňa 30.6. alebo 1.7.2019 bol poškodený u nich, doniesol manželovi všetko účtovníctvo, bol u nich 3-4 hodiny na normálnej návšteve s večerou. Bol úplne v pohode, usmiaty. Videla ho deň alebo dva predtým na svätej omši dňa 29.6.2019 v kostole vo Vrakuni. Chcela ho odviezť domov do Studeného, ale ho tam už nenašla. Chce uviesť, že poškodený robil daňové priznania synovi a musel teda vedieť, že syn nie je platený policajným zborom, že mu nechodia výplaty zo štátnej pokladnice. Po zadržaní D. kontaktovala manželku poškodeného za účelom zaplataenia prípadnej škody, ak by to bola pravda, že syn mu niečo spôsobil. Jeho manželka povedala, nech mu nedávajú žiadne peniaze, že je to čierna diera na peniaze. Ďalšie dva nezávislé zdroje jej uviedli, že je údajný gambler. Nevie, čo je na tom pravdy. Obaja sa potom aj stretli v Petržalke v podniku Engerau. Sedel tam rozvalený, pil pivo. Svedkyňa sa ho bála. On sa spýtal, pričom zvyšoval na ňu hlas, že ktorú verziu pozná. Nechápala, o čom hovorí. Toto stretnutie bolo na začiatku októbra 2019, pričom 29.10.2019 jej zaslal na aplikáciu „Signál“ správu, ktorá je uvedená v plnom znení v jej výpovedi. Vypočula si nahrávku rozhovoru medzi O.G. V. N., kde ho nabáda, aby vrátil dom F., pričom O. je aktuálny majiteľ rodinného domu v Malinove. V tejto nahrávke aj bolo povedané, že kvôli tomu ten „k.....“ sedí v base a ak sa na to dôjde, tak sa z basy nedostane nikdy. Toto je podľa nej ten motív, prečo jej syn takto skončil. Kládne si to za vinu, nakoľko ona spôsobila, že F. býval vedľa nich a bol blízky ich rodine. Poškodený určite vedel, že syn mal podmienku. Podľa nej F. klame, keď uvádza, že si myslel, že D. môže byť policajt. Nemá vedomosť o tom, či niekedy poškodený požičal nejaké peniaze obžalovanému.

Svedok N. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je otcom obžalovaného. Poškodený má doposiaľ splnomocnenie na jeho zastupovanie pred daňovým úradom, nakoľko robí účtovníka jemu aj jeho dvom synom. Ešte chce uviesť, že poškodený predal tento rok svoje tri firmy, pričom nový majiteľ je z Nemecka. Poškodený určite mal vedomosť o tom, že syn mal v minulosti nejaké problémy so zákonom, dokonca požičal sumu 5.000,- € na kauciu pre syna D.. Poškodený bol u nich naposledy 29.6. - 30.6. 2019, keď bol na večeri a priniesol mu účtovné doklady. Potom sa ešte raz obšmietal okolo ich domu na ulici, aj keď už nebol vlastníkom vedľajšieho domu, zdalo sa mu, že fotí mobilom ŠPZ áut.

Svedok O.. M. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený sa snažil vyplatiť sumu pôžičky, aby neprišiel o nehnuteľnosť, ku koncu termínu bolo na ňom vidieť, že je pod tlakom. Nakoniec došlo k predaju nehnuteľnosti a k vyplateniu kúpnej sumy. Pokiaľ ide o zlozvyky poškodeného, pozná ho 25 rokov, môže pôsobiť občas divne, ale je to dobrý človek. Ako použil zálohu za dom nevie presne uviesť, svedkovi uviedol, že to dáva do tej druhej nehnuteľnosti. Tá druhá nehnuteľnosť mala byť v Malinove, mal ju realizovať s obžalovaným. O tejto druhej nehnuteľnosti mu hovoril niekedy v júni 2019. S poškodeným mal debatu o tejto druhej nehnuteľnosti. Zistili, že majiteľom je O.. Bola tam určitá história. Pokiaľ ide o to, ako na neho pôsobil z finančného hľadiska, pôsobil ako keby nemal financie,

ale zo svojej skúsenosti vie, že takíto ľudia môžu mať peniaze. Nevie sa vyjadriť k tomu, či mal dlhy resp. exekúcie.

Svedok M. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že uviedol, že poškodeného pozná dlhšiu dobu, nakoľko u nich v spoločnosti pracoval ako účtovník až do roku 2016. K veci uviedol, že niekedy v mesiaci máj 2019 ho oslovil poškodený, aby mu požičal peniaze, nakoľko má problém, pričom žiadal okolo 20-30.000 €. V priebehu dvoch dní mu priniesol 11.000 €, ktoré mu odovzdal ako pôžičku. Viac peňazí mu poskytnúť nevedel. Na vrátení peňazí sa dohodli tým spôsobom, že bude poškodený čiastočne pre ich spoločnosť pracovať a dôjde k vzájomnému zápočtu. Zmluvu nespisovali, nakoľko sa poznajú od roku 1997. Na jeho dopyt mu poškodený uviedol, že má mať nejaký problém na polícii, že na neho niekto dal trestné oznámenie, a že D. O., ktorý býva pri ňom, a ktorého pozná dlhší čas, by to mal vedieť vybaviť za väčší obnos peňazí. Ten problém mal byť na NAKA. Peniaze v obnose, ktorý si presne nepamätá (50.000 € alebo 80.000 €) mal odovzdať priamo osobe D. O., ktorý bol sprostredkovateľom a teda cez neho ďalej k tretej osobe. Následne ho poškodený ešte opakovane telefonicky kontaktoval s tým, či mu nevie požičať ešte nejaké peniaze, nakoľko musí doplatiť D., bol zúfalý, pýtal okolo 10-20.000 €.

Z listinných dôkazov súd považuje za potrebné poukázať najmä na Potvrdenie o zaslaní finančných prostriedkov L.. W. z ktorého vyplýva zaslanie sumy vo výške 34428,68 € dňa 27.05.2019. Z výpisu z účtu spoločnosti Woodlake, s. r. o., ktorej konateľom je poškodený vyplýva prijatie sumy 34428,68 dňa 27.05.2019.

Súd poukazuje aj na prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky k číslu XXXX XXX XXX, ktorého používateľom je obžalovaný a z ktorého vyplýva spôsob komunikácie obžalovaného s poškodeným a so svedkom G. dňa 23.09.2019. Súd oboznámil aj prepis obrazovo-zvukového záznamu zo dňa 23.09.2019.

Obhajoba obžalovaného je založená na tvrdeniach, že vina obžalovaného nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Pokiaľ ide o zvukový záznam predložený poškodeným, tento bol získaný nezákonným spôsobom a mal by byť vylúčený z dokazovania. Výpoveď poškodeného F.L. považujú za nedôveryhodnú, rovnako ako jeho osobu, nakoľko z jeho výpovedí sa suma požadovaná obžalovaným pohybuje od 35.000 do 100.000,- € a ani suma, ktorá mala byť vyplatená, nebola ustálená. Obžalovaný mal vystupovať v úlohe policajta, avšak poškodený ho pozná už odmalička, mali spoločnú firmu, viedol účtovníctvo jemu a jeho rodine, dokonca vie, že bol súdne trestaný, preto je nezmyslom, aby si mohol myslieť, že obžalovaný je príslušníkom PZ. Pokiaľ ide o údajné sumy vyplatené poškodeným neexistuje dôkaz, odkiaľ mal mať svedok D. peniaze a že ich poškodenému F. vôbec požičal. Pokiaľ ide o svedka W. ten uviedol, že poskytol poškodenému peniaze, ale je to iná suma, ako je uvedené v skutku a bolo vysvetlené, že išlo o faktúru za tovar, ktorý bol aj dodaný. Nemohlo sa teda jednať o pôžičku. Aj svedkovia T. V. G. nepriamo potvrdzujú, že poškodený dlhoval obžalovanému peniaze. Úlohu svedka G. obžalovaný riadne vysvetlil, vystupoval ako člen PZ, aby sa zvýšila pravdepodobnosť vrátenia pôžičky poškodeným, ktorý chcel byť kontaktovaný s nejakým príslušníkom PZ. Výpoveď svedka Z. je nepodstatná pre rozhodnutie.

Obžalovaný ďalej doplnil, že poškodený uvádza iné sumy a dátumy odovzdania peňazí, ako je uvedené v obžalobe. V obžalobe je uvedený dátum odovzdania sumy 45.000,- € dňa 29.5.2019, pričom poškodený sám uviedol, že túto sumu mal splatiť na dvakrát. Aj suma, ktorú mal obžalovaný požadovať je podľa jeho výpovede 35.000,- € a mal ju požadovať v mesiacoch jún až august 2019. Poškodený ďalej uvádza, že suma sa neustále menila, čo nie je v súlade s obžalobou. Poškodený si mal o obžalovanom myslieť, že je príslušníkom PZ, ale v tom čase bol konateľom spol. NM N. budúcnosti, ktorá bola vo februári 2019 prevedená na poškodeného, čo vo svojej výpovedi pred súdom poškodený opomenul spomenúť. Svojou výpoveďou o sume 35.000,- €, ktorú mal vrátiť osobe s prezývkou „, chcel privodiť trestné stíhanie osobe O. O.. Poškodený ďalej vo výpovedi dňa 20.1.2020 tvrdil, že obžalovaný je mu dlžný ďalšie peniaze a že prišiel kvôli nemu o rodinný dom v Studenom. Výpovede poškodeného treba brať ako celok a v tom prípade jednoznačne vyplýva, že vo svojich výpovediach klame. Ako dôvod pôžičky pri založení rodinného domu v Studenom uviedol, že chcel dokončiť rodinný dom v Malinove, avšak ten už bol v tej dobe predaný. Ďalej v tejto výpovedi uviedol, že mu mal na dokončenie domu odovzdať sumu 20.000,- €, na súde už uviedol sumu 25.000,- €, ale že celú sumu pôžičky od pána T. použil na splatenie svojich dlhov. Ak by túto sumu použil na splatenie svojich starých dlhov môžeme sa iba domnievať, aké výšky sú celkovo jeho dlhy. Udalosti, ktoré popisuje poškodený, že vraj vinou obžalovaného prišiel

o rodinný dom v Studenom sa nezakladajú na pravde. Poukazuje na to, že poškodený ho okradol o 35.000,- €, nárokuje si údajnú škodu 45.000,- € a počas väzby požiadal o ďalší platobný rozkaz voči obžalovanému, je to na sumu skoro 50.000,- €, čo je úplne vymyslený dlh. Rovnako sa aj snažil získať od O. v čase keď už bol obžalovaný vo väzbe rodinný dom za sumu 165.000,- €. Toto všetko sú skutočnosti prečo je zjavné, že poškodený klame. K svedkom W. V. D. uvádza, že svedok D. nebol schopný prísť svoje tvrdenia potvrdiť na súd. Svedok W. mal vo svojej výpovedi značné rozpory, napr. keď uviedol, že poškodeného mal niekto vydierať, aby zaplatil sumu 45.000,- €, ale to je práve suma, ktorú obžalovaný požičal poškodenému. Aj keby obaja vypovedali pravdu, nie je pravdepodobné, že by boli doposiaľ obchodnými partnermi. Poukazujem na zjavný nezmysel na č.l. 187, kde pri rovnakom čísle účtu sú uvedené dve spoločnosti, pričom podľa výpovede svedka došlo k omylu v banke, čo je nezmysel. Svedok ďalej uviedol, že sumu poslal ako zálohovú platbu za faktúru na obalové materiály, ktoré mu aj boli dodané. Poškodený teda nemohol hovoriť pravdu, keď hovoril, že mu dal sumu 45.000,- € aj z tejto pôžičky, keďže v rámci obchodného vzťahu doručil svedkovi W. obalový materiál za tú sumu. Obžalovaný vedel, že poškodený má dlh a požičal mu sumu 45.000,- €, aby neprišiel o dom. Svedok T. mu vyplatil sumu pôžičky, poškodený naňho previedol dom, ktorý do júna 2019 mohol odkúpiť späť, v opačnom prípade sa do septembra musel vyšahovať. Táto pôžička sa úročila vo výške 4 % mesačne. Vo vzťahu firmy Pôžičky a exekúcie a poškodeného nie je písomná dohoda o spätnom odkúpení domu, pravdepodobne nebola ochota vrátiť tento dom poškodenému späť, nakoľko poškodený nevrátil požičanú sumu. Svedok T. uviedol, že poškodený mu spomínal ďalší rodinný dom v Malinove až v júni 2019, t.j. v čase, keď už mal vrátiť peniaze. Poškodený chcel vymeniť tieto rodinné domy, priniesol aj nepodpísanú kúpnu zmluvu. Uvedený dom v Malinove však od jari 2019 patril O. O.. Pokiaľ ide o svedka G., tento v podstatných bodoch potvrdil tvrdenia obžalovaného, najmä, že poškodený mu je dlžný peniaze, uviedol aj sumu 35.000,- €. Poukazuje na skutočnosť, že 23.09.2019 o 18.40 hod. bol zatknutý a preto je nezmyslom, aby o hodinu a pol rečnil s F..

K vyššie uvedeným tvrdeniam obhajoby treba uviesť nasledovné skutočnosti.

K zákonnosti pripustenia nahrávok rozhovoru poškodeného s obžalovaným, ktoré predložil poškodený v rámci konania pred súdom súd uvádza, že obhajoba namieta prehratie zvukového záznamu predloženého poškodeným, pričom poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 7 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním), ako aj na rozsudok ŠTS sp. zn. PK 2T 21/2017 v spojení s uznesením NS SR sp. zn. 5To 10/2018, a na rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK 2T 46/2013 v spojení s rozsudkom NS SR sp. zn. 2To 6/2015.

Tento názor obhajoby môže evokovať myšlienku, že právo na súkromie páchatel'a trestného činu požíva vyšší stupeň ochrany, ako záujem na ochranu spoločnosti v intenciách objektivizácie materiálnej pravdy. Je na mieste položiť si otázku, či je takýto rigidný prístup a extenzívny výklad ochrany práva na súkromie správny alebo možno uvažovať o iných alternatívnych názoroch. Pri prípustnosti súkromných záznamov však súd musí striktné individuálne hodnotiť ich proporcionalitu, účel a úmysel. Podľa názoru súdu nie je prípustné a účelné, aby sa niekto právne relevantným spôsobom domáhal beztrestnosti s odkazom na porušenie svojho práva na súkromie z nejakého záznamu v prípade, ak táto osoba porušila oprávnený záujem inej osoby chránený Trestným zákonom, vychádzajúc z analogicky použitej starej Rímskej zásady, že moja ochrana súkromia končí tam, kde sa začína ochrana súkromia a oprávnených záujmov druhej osoby. Základným kritériom je teda pomer chránených práv a záujmov, ktoré sú v konflikte, kde sa štát stáva akýmsi arbitrom rozhodujúcim o tom, koho právo má väčšiu silu. Je však potrebné poukázať na aspekt, podľa názoru súdu najrazantnejší, a to aspekt morálno - etický. V dnešnej demokratickej, vyspelej a právne uvedomelej spoločnosti protiprávnosť konania páchatel'a nemôže byť subsumovaná pod ochranu práva na súkromie a takéto konanie, ktoré má dosah nielen súkromný, ale aj na širokú verejnosť a ohrozuje objektívne záujmy spoločnosti, nemôže byť chránené zákonom.

V tejto súvislosti, z dôvodu absentujúcej judikatúry NS SR a ÚS SR, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 2 As 45/2010-68, v ktorom sa uvádza, že v prípadoch ako je tento je potrebné previesť určitý test proporcionality. Na jednej strane je potrebné uvažovať o legitimité cieľa, ktorý má byť prostredníctvom tohto dôkazu dosiahnutý, na druhej strane musí byť posúdená primeranosť použitého postupu, a to vždy prísne individuálne. Ide tu o posúdenie konfliktu jedného zo základných práv - práva na ochranu súkromia - a záujmu spoločnosti na ochrane pred

protiprávnym konaním a na tom, aby toto konanie bolo odhalené a potrestané. Okrem samotnej závažnosti protispoločenského konania, kvôli ktorému je vedené konanie, je predovšetkým nutné uvážiť, aký bol dôvod obstarania kamerového záznamu súkromnou osobou, teda či sledovala cieľ legitímny, všeobecne právom uznaný alebo či naopak bolo cieľom neoprávnene zasahovať do práv iného - najmä cielené narušovanie súkromia. Ak smeroval k ochrane majetku je potrebné zvážiť, či kamerový záznam bol jediným možným spôsobom na dosiahnutie tohto cieľa. Treba prihliadnuť aj na spôsob obstarania záznamu, či sú kamery skryté alebo naopak verejne viditeľné a priestor je označený zodpovedajúcimi upozoreniami. Skúmať treba aj následok použitia takého záznamu, či nedošlo k zneužitiu kamerového záznamu, napr. poskytnutím médiám.

Za zmienku stojí tiež uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 8.2.2010, sp. zn. IV ÚS 2425/09, podľa ktorého nesplnenie niektorých ustanovení zákona o ochrane osobných údajov nutne neimplikuje neprípustnosť dôkazného prostriedku takto získaného. Poškodený inštalovaním záznamového zariadenia sledoval legitímny cieľ, t.j. ochranu svojej osoby a odhalenie páchatela trestného činu, ktorý sa ho osobne dotýka. Uskutočnený záznam je možné využiť len pre nevyhnutne potrebný účel - preukázanie viny obvineného v trestnom konaní - a nie je možné ho nijakým spôsobom zneužiť, napr. verejným sprístupnením záznamu, znevažovaním páchatela v médiách a pod.

Dôsledným skúmaním testu proporcionality súd dospel k názoru, že kamerový záznam v danom trestnom konaní je plnohodnotný dôkazný prostriedok, získaný zákonným spôsobom a spĺňajúci všetky znaky dôkazu, tak ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 2 Tr. poriadku.

Súd nad rámec návrhu obhajoby skúmal, či celý zvukový záznam nie je vyhotovený nezákonným spôsobom a či nie je v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 2 a § 15 ods. 7 Zákona o ochrane osobných údajov, pričom nezistil žiadne okolnosti vylučujúce použitie tohto dôkazu.

Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 8Asan 11/2019, podľa ktorého vykonanie dôkazu v podobe obrazovo-zvukového záznamu vyhotoveného súkromnou osobou bez súhlasu osoby, ktorej prejav je na ňom zachytený, môže byť s prihliadnutím na skutkové okolnosti prípadu (ako napr. verejné miesto vyhotovenia záznamu, intenzita prejavu) prípustné. V prípade, ak bol dôkaz v podobe obrazovo-zvukového záznamu vyhotovený v rozpore so zákonom, je potrebné ešte pred vykonaním testu proporcionality v prvom rade posúdiť, či vykonanie takéhoto dôkazu je spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv dotknutej osoby, pričom uvedené treba posúdiť s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu. Relevantným tak napríklad je, či bol záznam vyhotovený na mieste, ktoré samo o sebe prezumuje zabezpečenie súkromia dotknutej osoby. Je totiž zásadný rozdiel v tom, či bol záznam vyhotovený napr. v obydlí dotknutej osoby, alebo na verejnom priestranstve, kde je miera súkromia objektívne znížená či už z dôvodu zákonom aprobovaného monitorovania verejných priestranstiev alebo pohybu okoloidúcich osôb. Vychádzať treba aj zo samotnej intenzity (krik počuteľný v širšom okolí oproti šepotu) zaznamenaného prejavu. Ďalším relevantným faktorom je identifikovateľnosť dotknutej osoby na základe obstaraného záznamu. Absencia identifikovateľnosti osoby totiž vylučuje spôsobilosť záznamu zasiahnuť do práv takejto osoby. Pokiaľ je jednoznačné, že záznam vyhotovený v rozpore so zákonom zasiahol do práv dotknutej osoby, je potrebné prihliadať na subjekt, ktorý takýto záznam vyhotovil. Ak je totiž zhotoviteľ záznamu a dotknutá osoba v rovnocennom právnom postavení (t. j. nejde o rozdielne postavenie, o aké ide v prípade štátneho orgánu a fyzickej osoby), nemožno automaticky vylúčiť možnosť jeho použitia aj napriek tomu, že nebol vyhotovený v súlade so zákonom. Možno teda uzavrieť, že vykonanie dôkazu v podobe obrazovo-zvukového záznamu vyhotoveného súkromnou osobou bez súhlasu osoby, ktorej prejav je na ňom zachytený, môže byť s prihliadnutím na skutkové okolnosti prípadu (ako napr. verejné miesto vyhotovenia záznamu, intenzita prejavu) prípustné. Táto prípustnosť je však podmienená vykonaním testu proporcionality, ktoré prináleží orgánu prejednávajúcemu priestupok. V rámci vyhodnocovania testu proporcionality je nutné zohľadniť, či protiprávne konanie bolo zachytené ako reakcia na útok (resp. v očakávaní útoku), alebo bolo zachytené náhodne. V prípade, že dochádza k zachyteniu protiprávneho konania ako reakcia na útok voči právam a právom chráneným záujmom osoby záznam zhotovujúcej, je potrebné aplikovať zásadu *ius ex iniuria non oritur* (z bezprávia nevzniká právo), a teda ak niekto koná protiprávne, nevzniká mu právo udeliť súhlas na vyhotovenie a použitie tohto záznamu na účely priestupkového konania, čoho dôsledkom je skutočnosť, že dôkaz sa považuje za zákonný. Možno teda zhrnúť, že súkromne vyhotovený zvukový, prípadne zvukovo-obrazový záznam bude vždy ako dôkaz prípustný v prípade obhajoby obvineného z priestupku; zatiaľ čo ako dôkaz, ktorý svedčí o

vine obvineného, bude prípustný len za zohľadnenia proporcionality a s ohľadom na legitimitu cieľa, ktorý má byť dosiahnutý. V praxi takým prípadom bude protiprávne konanie zachytené poškodenou osobou v reakcii na útok na svoju osobu (práva), resp. právom chránené záujmy, ako aj cudzou osobou zachytené v reakcii na útok na práva, resp. právom chránené záujmy iného; prípadne náhodne zachytené protiprávne konanie zachytené poškodenou osobou (rozumej osobou, voči ktorej protiprávne konanie smeruje, resp. je spôsobilé zasiahnuť do jej práv, resp. právom chránených záujmov). Náhodne zachytené protiprávne konanie, ktoré nespôsobuje zhotoviteľovi záznamu zásah do jeho práv, resp. právom chránených záujmov, ako dôkaz prípustné v zásade nebude.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5To/10/2018 zo dňa 12.09.2019, v ktorom sa uvádza, že podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti. Uvedené ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet dôkazných prostriedkov. Žiadny druh dôkazného prostriedku nie je možné vopred vylúčiť, okrem prípadu, kedy priamo z trestného poriadku (alebo iného právneho predpisu) vyplýva neprípustnosť určitého dôkazného prostriedku, postupu alebo úkonu, resp. kde možno vyvodiť ich neprípustnosť z niektorých súvislostí a určitých okolností. Trestný poriadok okrem ustanovenia § 119 ods. 4 neobsahuje žiadnu vylučovaciu klauzulu, kde by bol výslovne uvedený výpočet všetkých prípadov neprípustných či nepoužiteľných dôkazných prostriedkov. Prípadnú neprípustnosť možno potom vyvodiť iba výkladom jednotlivých ustanovení. Citované ustanovenie teda nevylučuje možnosť, aby bol ako dôkaz použitý obrazovo-zvukový záznam vyhotovený súkromnou osobou bez súhlasu toho, kto je zachytený na uvedenom zázname. Prípustnosť takého dôkazu je vždy potrebné posudzovať tiež s prihliadnutím na rešpektovanie práva na súkromie.

Vždy je vecou konkrétneho trestného konania, ako bude posúdená otázka, či takto zadovážené obrazovo-zvukové záznamy je v tom ktorom prípade možné použiť ako dôkaz. Je vždy vecou súdu aby rozhodol, ktoré dôkazy bude možné v predmetnom trestnom konaní vykonať v priebehu súdneho konania.

Súd vo veci predloženej nahrávky uzatvára, že zásah do súkromia bol tak v uvedenom prípade odôvodniteľný záujmom poškodeného, pričom do úvahy pripadá aj aplikácia ustanovenia § 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak hrozí neoprávnený zásah do súkromia do práva bezprostredne, môže ten, kto je takto ohrozený, primeraným spôsobom zásah sám odvrátiť“. Možno taktiež uviesť, že pri prehraní obsahu nahrávky súdom bolo zistené, že zo strany poškodeného nedošlo pri nahrávaných rozhovoroch k žiadnej provokácii, špicľovaniu, podnecovaniu a pod., pričom v rámci proporcionality zásahu do základných ľudských práv možno jednoznačne ustáliť, že verejný záujem na objasnení trestného činu a zistení jeho páchatela v tomto prípade výrazne prevažuje nad právom na súkromie obžalovaného. Poukazovanie na ustanovenie § 2 ods. 7 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) neobstojí, nakoľko poškodený na nahrávku nepoužil informačno-technické prostriedky, o ktorých pojednáva tento zákon a ktorých použitie musí samozrejme povoliť jedine súd.

K tvrdeniu, že výpoveď poškodeného F., ako samotná jeho osoba sú nedôveryhodné, nakoľko sa neustále mala meniť suma požadovaná obžalovaným súd uvádza, že poškodený vo svojej výpovedi iba interpretoval požiadavky obžalovaného, súd nemá žiadne pochybnosti o dôveryhodnosti poškodeného. K tvrdeniu, že poškodený musel vedieť, že obžalovaný nemôže byť členom Policajného zboru treba uviesť, že platenými spolupracovníkmi PZ môžu byť aj osoby už odsúdené, napr. v úlohe informátorov. Z nahrávky predloženej poškodeným vyplýva, že obžalovaný suverénne pôsobil ako podriadený svojho nadriadeného „“. a dokonca - podľa vlastného vyjadrenia obžalovaného - priviedol na stretnutie s poškodeným svedka G., ako príslušníka NAKA. Takže v poškodenom úspešne vzbudil dojem, že pôsobí v danom prostredí elitnej časti PZ.

K tvrdeniu, že svedok D. iba údajne poškodenému poskytol peniaze, pričom má ísť o inú sumu, ako je uvedené v skutkovej vete, pričom nie je dôkaz, odkiaľ mal svedok peniaze a svoje tvrdenia neprišiel obhájiť pred súd na hlavné pojednávanie súd uvádza, že svedok poskytol iba časť sumy požadovanej obžalovaným, t.j. 11 000,- € zo sumy 45 000,- €. Druhú časť poskytol svedok W.. O danej pôžičke nie je písomná zmluva, nie je však pri danom type dohôd povinná a o jej výške zhodne vypovedá poškodený aj svedok. Na základe ich zhodnej výpovede súd nepovažoval za potrebné skúmať, odkiaľ mal mať svedok

uvedenú sumu. Neprítomnosť svedka na hlavnom pojednávaní bola riadne vysvetlená prítomnosťou svedka v českej republike a epidemiologickou situáciou v súvislosti s ochorením Covid 19. Súd nakoniec výpoveď svedka prečítal aj na základe súhlasu obhajoby.

K tvrdeniu, že svedok W. poskytol poškodenému inú sumu, ako je uvedené v skutkovej vete, malo ísť o faktúru za tovar, ktorý bol dodaný a nemohlo teda ísť o pôžičku súd uvádza, že v skutkovej vete nie je vôbec uvedené, koľko zo sumy 45 000,- € požičal poškodenému svedok D. a koľko svedok W.. Z jednotlivých výpovedí však vyplýva suma 11 000,- € od svedka D. a suma 34 428,68 € od svedka W.. Skutočnosť, že to nie je rovných 34 000,- € je spôsobená vystavenou faktúrou. Súd sa orientuje v danom vzťahu tak, že peniaze boli za poskytnuté služby vyplatené vopred a splatené poskytnutou službou. Nakoniec, svedok W. vo svojej výpovedi potvrdil, že časť pôžičky je už poškodeným splatená.

K tvrdeniu, že aj svedkovia T. V. G. nepriamo potvrdzujú, že poškodený dlhoval peniaze obžalovanému súd uvádza, že svedok G. sám uviedol, že poškodeného nepozná a informácie o vzťahu poškodeného a obžalovaného čerpal iba od obžalovaného. Súd je zároveň toho názoru, že pre dané konanie je úplne nepodstatné, či poškodený obžalovanému dlhoval nejaké peniaze.

K tvrdeniu, že svedok G. vystupoval ako príslušník NAKA PZ z dôvodu zvýšenia pravdepodobnosti vrátenia pôžičky poškodeným súd uvádza, že ak by išlo o takúto dohodu, je nepravdepodobné, že svedok G. by kričal na poškodeného, nech vráti pôžičku obžalovanému. Naopak, z výpovede svedka G. je zrejmé, že svojou prítomnosťou mal zvyšovať tlak na poškodeného, aby zaplatil. Svedok vo svojej výpovedi nevylúčil, že spomenul, že je od A., čím iba potvrdil výpoveď poškodeného, že peniaze majú ísť cez obžalovaného k osobe A., príslušníkovi NAKA. Osobu menom A. mu mohol pred stretnutím s poškodeným uviesť jedine obžalovaný. Súdu nie je zrejma skutočnosť, k akým záverom malo dôjsť jedno stretnutie poškodeného s policajtom z NAKA a aký vplyv to má mať na jeho ochotu splatiť údajnú pôžičku. Skôr ide len o vysvetlenie prítomnosti svedka G. vydávajúceho sa za príslušníka PZ.

Tvrdenie, že poškodený uvádza iné sumy a dátumy odovzdania peňazí, ako je uvedené v obžalobe, nakoľko v obžalobe je uvedený dátum odovzdania sumy 45.000,- € dňa 29.5.2019, pričom poškodený sám uviedol, že túto sumu mal splatiť na dvakrát, súd považuje za pravdivé a preto v tejto súvislosti, na základe vykonaného dokazovania upravil skutkovú vetu rozsudku.

Tvrdenie, že poškodený mu splácal predošlé pôžičky nie je preukázaná, nakoľko obžalovaný nevie doložiť žiadne podklady o údajných pôžičkách poskytnutých pred spáchaním skutku poškodenému. Naopak, v konaní vznikli pochybnosti o príjmoch obžalovaného v rozhodnom období.

Ostatné tvrdenia obžalovaného, príkladne že svojou výpoveďou o sume 35.000,- €, ktorú mal vrátiť osobe s prezývkou „.“ chcel poškodený privodiť trestné stíhanie osobe O. O.Č., resp. že poškodený prišiel kvôli obžalovanému o rodinný dom v Studenom, súd považuje za nesúvisiace s prejednávanej skutkom. Rovnako je to aj pri poukazovaní na výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že mal obžalovanému na dokončenie domu odovzdať sumu 20.000,- €, na súde už uviedol sumu 25.000,- €, alebo že celú sumu pôžičky od pána T. použil na splatenie svojich dlhov.

K právnej kvalifikácii skutku súd uvádza, že trestného činu vydierania v zmysle § 189 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na desať rokov až dvadsať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Pokiaľ ide o výšku škody spôsobenej trestným činom, podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Poškodený A. F. vyčíslil škodu na sumu 45 000,- €, ktorá je v zhode s vykonaným dokazovaním.

Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný D. O., jeho konanie je možné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej.

Pri uznaní viny súd vychádzal predovšetkým z výpovedí poškodeného A. F.C., Z. G., W., D.. Ich výpoveďami je konanie obžalovaného je potvrdené. Naopak, okolnosti uvádzané obžalovaným buď vôbec nesúvisia s prejednávanej skutkom (napr. poukazovania na okolnosti ohľadom vlastníctva rodinného domu v Studenom, údajná snaha poškodeného kriminalizovať osobu O.V. O., okolnosti pôžičky zo spoločnosti Pôžičky a exekúcie) alebo nie sú v súlade s vykonaným dokazovaním (napr. poukazovanie na skutočnosť, že svedok G. potvrdzuje výpoveď obžalovaného).

Vyššie uvedení svedkovia, v ucelenej zhode s listinnými dôkazmi - napr. prevod finančnej hotovosti, prepis telekomunikačnej prevádzky - jednoznačne preukázali trestnú činnosť obžalovaného, spôsob jej konania, ako aj následok vo forme škody, ktorá vznikla jeho konaním. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe nie sú sporné a vyplývajú tak z listinných dôkazov, ako aj z vykonaných svedeckých výpovedí.

Naviac, obžalovaný v priebehu trestného konania, či už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom neuviedol na svoju obhajobu žiadne okolnosti, ktoré by ho akýmkoľvek spôsobom vyvinili spod podozrenia zo spáchania trestného činu, ktoré sa mu kladú za vinu.

Súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný nenamieta stotožnenie svojho hlasu v nahrávkach predložených poškodeným. Je zrejmé, že na Slovensku sa pohybuje len málo osôb s krstným menom D., ktorým je oslovaná osoba v rozhovore s poškodeným a z nahrávky je zrejmá aj charakteristická dikcia reči obžalovaného. Zrejme preto sa obžalovaný aj vyjadril, že daná komunikácia je vytrhnutá z kontextu. Súd je opačného názoru, z dôvodov uvedených nižšie.

O priebehu spáchania skutku obžalovaným svedčia aj výpovede svedkov W. V. D., ktorí zhodne popísali zúfalú snahu poškodeného o získanie finančnej hotovosti, ktorú aj zhodne uviedli na sumu 45 000,- €. Rovnako zhodne popísali aj veľmi zlý psychický stav poškodeného.

Treba tiež uviesť skutočnosť, že hoci poškodený v máji 2019 získal preukázateľne hotovosť vo výške 45 000,- €, nepoužil ich na splatenie pôžičky v spoločnosti Pôžičky a exekúcie, hoci tým prišiel o rodinný dom, v ktorom býval. Rovnako nie je známy iný spôsob ich použitia.

Súd môže len uzavrieť, že obžalovaného priviedla pred súd vlastná chamtivosť, keď po odovzdaní sumy 45 000,- € požadoval od poškodeného doplatenie ďalšej sumy vo výške 35 000,- €, avšak poškodený nevidiac iné východisko, sa už konečne obrátil na orgány činné v trestnom konaní. Je zrejmé, že keby sa obžalovaný uspokojil so sumou 45 000,- €, na jeho protiprávnu činnosť by sa vôbec nedošlo, nakoľko poškodený by si myslel, že na NAKA vybavil zastavenie trestného stíhania.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou - zabezpečenie výpisov z účtu za rok 2019 spol. Woodlake, Belvoir, Sanima Trade, nakoľko sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Uvedené dôkazy nemajú žiaden vplyv na dôkaznú situáciu. Rovnako súd odmietol vykonať dôkaz - vypracovanie znaleckého posudku za účelom posúdenia nahrávok predložených poškodeným, za účelom zistenia ich prípadnej elektronickej manipulácie. Podľa názoru obhajoby sú tam veci povytýfhané z kontextu, sú tam hluché miesta, resp. treba posúdiť, či sú nahrávky autentické a či s nimi nebolo manipulované. Podľa názoru súdu všetky tri nahrávky predložené poškodeným sú v rámci rozhovoru logicky usporiadané, začínajú pozdravom a končia rozlúčením. Priebeh rozhovoru je jasný, zrejmý, hlasy sú jasne rozpoznateľné, rovnako je jasný aj predmet rozhovoru.

Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné, vo forme priameho úmyslu, v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Ohľadom osoby obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa naňho hľadí ako na netrestaného. V jednom prípade bol odsúdený pre prečin výtržníctva a v druhom prípade pre prečin nebezpečného vyhrážania. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov bol obvinený viackrát postihnutý za priestupky, avšak iba na úseku dopravy.

V rámci úvah o treste súd vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Tr. zákona a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu okolnosť.

Pri rozpätí trestnej sadzby desať rokov až dvadsať rokov /po úprave v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona/ súd vymeral obžalovanému trest v trvaní desať rokov. Trest na spodnej hranici trestnej sadzby súd odôvodňuje tým, že u osoby obžalovaného zohľadnil fikciu, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Vyšší trest, aj keď by samozrejme bol stále v zákonom prípustnej sadzbe, by súd považoval za príliš drakonický s ohľadom na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a to ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému ako páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu uložil ochranný dohľad v trvaní dva roky, nakoľko túto dobu považuje za dostatočnú vzhľadom na osobné pomery obžalovaného.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody voči poškodenému A. F. vo výške 45.000,- €. Poškodený si škodu riadne a včas uplatnil, o jej výške a nároku nie sú pochybnosti. Výška škody spočíva v odovzdanej finančnej hotovosti, ktorú obžalovaný pod nátlakom od poškodeného vymáhal.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava III. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.